



TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzy siódm piecz ... ” „Ale cie przyst pili do góry Syon i do miasta Boga ywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, aby cie nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz porusz nie tylko ziemi , ale i niebem (...) Przetoz przyjmuj c Królestwo nie chwiej ce si , miejmy lask , przez któr s u my przyjemnie Bogu z boja ni i uczciwo ci . ” „ ... Chrystus przyszed szy Najwy szy Kap an (...) Przez wi kszy i doskonalszy przybytek, (...) Znalaz szy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; yd. 12:22, 25, 26, 28; 9:11,12.

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i

Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Tom XXIV, Nr. 3

Maj, 1951

Całkowity Nr 135

Wychodzi co dwa miesiące. Wydawca Raymond G. Jolly, 1327 Snyder Ave., Philadelphia, Pa., U.S.A.
W Ameryce roczna prenumerata wynosi \$1.00. Pojedynczy numer 20 centów. W innych krajach gdzie waluta nie jest stałą,
Bracia płacą według urzędowej wartości dolara w danym kraju.

CZAS WTÓREGO PRZYJŚCIA NASZEGO PANA

(Herald 1950, 25-32; Dokończenie)

Lecz czuwający, który bada, z łatwością zauważy, że jest jedną rzeczą znać czas, gdy ziemskie panowanie narodów, czyli pogan dobiegnie legalnie końca, aby ustąpić miejsca zupełnemu królestwu Boga, podczas gdy byłoby zupełnie inną rzeczą znać, kiedy "kamień", czyli królestwo zacznie uderzać posąg w jego stopy przed jego zniszczeniem. Okres uderzenia posągu, który poprzedzi jego zniszczenie, musi także poprzedzić pełne założenie królestwa Bożego, które ma napęlić całą ziemię. Okres uderzenia jest okresem Parusji i Epifanii, w którym Chrystus jest obecny, zbierając i wyzwalaając Swe "klejnoty" - Swych wybranych - i w którym uderzy On narody obosiecznym mieczem Swych ust i laską żelazną potłucze je jako naczynia gliniane, przygotowując ludzkość dla królewskiego majestatu niebios. Niechaj ci, którzy czuwają, krytycznie zauważą, wyjaśnienie Daniela proroka, że to będzie "w dniach tych królów" (królestwa tu przedstawione w stopach i palcach posągu są podziałami papieskiego Rzymu), gdy Bóg Niebieski ustanowi Swoje królestwo. Bóg zaczął wybór klasy Swego królestwa w czasach świeckiego Rzymu, przedstawionego przez nogi z żelaza - i od tego czasu dobieranie tego królestwa trwało aż do r. 1914; a ustanowienie, czyli przeprowadzenie Swego Kościoła (królestwa) do władzy następuje pod koniec panowania pogan, lecz przed końcem ich panowania, bo to jest "w dniach tych królów", a nie po ich czasie, że niewidzialna faza królestwa Bożego jest ustanawiana. Zauważmy podobieństwo wyrażen "w dniach Syna człowieczego" i "w dniach tych królów", oba mają to samo znaczenie. Należy pamiętać, że jak dowiedliśmy, są to **te same dni**, dni zanim wygasa okres Boskiego nadania władzy poganom, w których Syn Człowieczy będzie obecny, aby ustanowić Swoje królestwo, nie w sposób widzialny, lecz w mocy i nieco później zniszczy wszystkie pogańskie królestwa. Stąd ustanowienie fazy niewidzialnej królestwa nastąpiło przed rokiem 1914, i dlatego powrót Jezusa poprzedził tę datę zachodzącą w październiku 1974, jak to obecnie dowiedzimy.

DOŚWIADCZENIA IZRAELA BYŁY PROROCZE

(3) Weźmy inny wiersz proroctwa, ukryty, a jednak bardzo prosty i łatwy do oceny, gdy raz umysł go pojmie. Pismo św. ukazuje nam, że cielesny dom Izraela i wszystkie jego instytucje i sprawy były symbolicznymi zapowiedziami duchowego domu Izraela i jego wyższych instytucji lepszych ofiar, itd.. Dlatego też nie może nas dziwić gdy znajdziemy, iż długość Wieków Żydowskiego, długość łaski względem cielesnego Izraela, była także symboliczna, a to daje nam dokładną miarę Wieków Ewangelii - Boskiego postępowania względem duchowego Izraela i darzenia go łaską. Kilka faktów udowodni to. Imię Jakub zmienione zostało na Izrael, które oznacza "książę albo wojownik [chodzący] z Bogiem," a jego potomkowie

określeni przeto Izraelitami, czyli ludźmi księcia [chodzącego] z Bogiem. Lecz pozafigurą Jakuba jest Chrystus, prawdziwy Książę [chodzący] z Bogiem, nie według ciała, lecz według Ducha; a Jego domem jest Izrael duchowy. Dwunastu synów Jakuba odziedziczy naprzód jego imię i błogosławieństwo, a przez nich spłynęło to na cały cielesny dom Izraela; dwunastu Apostołów Chrystusa odziedziczyło Jego imię i błogosławieństwo, a przez nich spłynęło to na cały duchowy dom Izraela. Jak figuralny dom posiadał najwyższego kapłana Aarona, tak pozafiguralny dom ma jeszcze większego Arcybiskupa, którym jest Pan nasz Jezus Chrystus - "Najwyższy Kapłan naszego wyznania" (Żydów 3:1). Jak dom cielesny miał kapłaństwo pod Aaronem, tak dom duchowy ma "królewskie Kapłaństwo" pod Chrystusem, którym obiecano, że będą królami i kapłanami Boga, którzy panować będą na ziemi, gdy skończy się ich obecny czas ofiarniczy. Tak moglibyśmy iść dalej ze wszystkim, co cielesny Izrael posiadał i znaleźć odpowiednik na wyższym poziomie u duchowego Izraela, ale nie będziemy tu wchodzić w szczegóły; wystarczy zauważyć, że Wiek Żydowski lub okres łaski cielesnego Izraela skończył się okresem "żniwa" lat czterdziestu. Okres ten zaczął się z chrztem naszego Pana, trwał trzy i pół roku jako narodowa próba, a gdy ten naród został odtrącony w czasie ukrzyżowania naszego Pana, praca żniwiarska zaczęła się na większą skalę (oddzielanie pszenicy od plew), czas wybierania z tego odtrąconego narodu takich, którzy byli "prawdziwymi Izraelitami" przed wielkim czasem ucisku, jaki przyszedł na naród, i który zaczął przygotowywać całkowite zniszczenie ich narodowej stolicy w r. 69 po Chr. Wszystko to przyrównywane jest do okresu "żniwa" i pierwszego gromadzenia pszenicy i następnie plew. Pan daje nam wskazówki (Mat. 13), że ten Ewangeliczny Wiek łaski duchowego Izraela w podobny sposób skończy się czasem żniwa gromadzącego pszenicę i ostatecznego zniszczenia kąkolku. W zbiorce cielesnego domu nasz Pan, w ciele, był głównym Żeńcą a Jego apostołowie byli Jego współpracownikami; w zbiorce duchowego domu nasz Pan, będąc duchem, musiał być **obecnym**, jako główny żeńca, a członkowie duchowego domu także musieli być żeńcami.

Zauważmy teraz czas odpowiednich zestawień. Wiek Żydowski od śmierci Jakuba do śmierci Chrystusa wynosił 1845 lat, do początku wyjścia z poselstwem naszego Pana 1841½ lat, a do początku przygotowań do ostatecznego zburzenia ich stolicy w r. 69 po Chr., 1881½ lat. Zauważmy jak Wiek Ewangeliczny temu odpowiada. Wiek Ewangeliczny, co się tyczy Kościoła nie zaczął się z urodzeniem naszego Pana, ale zaczął się po śmierci i zmartwychwstaniu Jego, gdy On zlecił Swym uczniom "głosić Ewangelię wszystkim." (Poprzednią pracą naszego Pana w czasie Jego 3½ letniej działalności było ofiarowanie kró-

lestwa domowi cielesnemu, aby ich wypróbować i dowieść, że byli narodem nieprzygotowanym na przyjęcie prawdziwego królestwa). Zastosowując wyżej wspomniane miary czasu Wieku Żydowskiego do Wieku Ewangelicznego, zaczynając go w czasie śmierci naszego Pana i Jego zmartwychwstania oraz błogosławieństwa Zesłania Ducha św. na wiosnę r. 33 po Chr. do jesieni r. 1874; oraz 1845 lat Wieku Żydowskiego od śmierci Jakuba do odrącenia cielesnego Izraela tu zastosowane, mierząc od wiosny r. 33 po Chr., sięgałyby do wiosny 1878; a 1881½ lat od śmierci Jakuba do rozpoczęcia przygotowań do zniszczenia stolicy Izraela w r. 69 po Chr. znajdują odpowiednik w tym Wieku Ewangelicznym, mierząc 1881½ lat od wiosny r. 33 po Chr., co doprowadziłoby nas dokładnie do jesieni 1914, właśnie tego roku i czasu ukazanego nam w prorocztwie Daniela i Mojżesza, jako będącego pełnym zakończeniem i kresem "czasu pogan". Czyż mogłoby to być rzeczą przypadkową? Bynajmniej; jest to planem. Jakiego silniejszego świadectwa mogłoby żądać oko i ucho wiary. Zapewne, że gdyby jaśniejszy był widok nie pozostawiałby miejsca dla wiary. Pismo św. wykazuje, że Wiek Żydowski i Wiek Ewangeliczny będą tej samej długości, gdy uczy z jednej strony, że Izrael będzie w niełasce u Boga i w ślepotcie podczas wybierania Kościoła (Rzym. 11:25); z drugiej zaś strony, że ten czas niełaski był "dwójnasobem" (podwójnością czasu i zdarzeń) czasu ich łaski podczas Wieku Żydowskiego (Jer. 16:13-16); że ten "dwójnasób" (podwójność czasu i zdarzeń) skończyłby się gdy skończy się **czas postanowiony** (Iz. 40:2) i że ten "dwójnasób" (podwójność czasu i zdarzeń) zaczął się w dniu gdy Chrystus wjechał do Jerozolimy (Zach. 9:9, 10-12; Mat. 21:4-9, 43; 23:34-39; Jana 12:12-15; Łukasz 19:40-42). W ten sposób mamy dowody biblijne na 1845 lat, oznaczające równoległe czasy i zdarzenia w Wieku Żydowskim i Ewangelicznym.

PROROCZTWO JUBILEUSZOWE

(4) Zauważmy inne prorocztwo podobnie ukryte w symbolu w prawie Mojżeszowym: Żydowski Rok Jubileuszowy. Nikt nie jest przygotowany do tego, aby zrozumieć ten wiersz prorocztwa jeśli nie dowiedział się przedtem, że wtóre przyjście naszego Pana nie jest w celach zniszczenia świata, lecz w celach błogosławieństwa dla niego, stosownie do obietnicy danej Abrahamowi "w nasieniu twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi", z łaskami utraconymi w Adamie, stąd więc **restytucja** wszystkich rzeczy utraconych." Rzeczy te dane będą wszystkim i staną się wiecznymi, którzy je przyjmą na warunkach Nowego Przymierza. Nikt nie może widzieć żadnej piękności lub symbolicznego znaczenia w Jubileuszu Izraela, jeśli nie wie, że Bóg dał "czasy **restytucji** wszystkich rzeczy", które zaczną się w związku z wtórym przyjściem Zbawiciela (Patrz Dzieje Ap. 3:19-23). Znajdujemy, że lata Jubileuszowe Izraela, w których każda osoba i rodzina otrzymały zwrot każdej straconej własności i wszystkich osobistych swobód i były zwalniane od wszelkich długów, miały stać się symbolem nadchodzących czasów restytucji, gdy pełna sposobność uzyskania wolności od grzechu i Szatana, od długu wobec Boskiej Sprawiedliwości, i od dziedzicznych słabości ciała, będzie dana wszystkim i gdy ziemia przypadnie znowu rodzajowi ludzkiemu w ogóle, dla którego była stworzona i dla którego była odkupiona przez Chrystusa, gdy została stracona na skutek występkę Adama. Znajdujemy, że Pismo św. w związku z tymi Jubileuszami wykazuje system liczenia rachunkiem kwadratowym; i że Jubileusz Jubileuszów, lub pięćdziesiąt razy pięćdziesiąt lat (2500 lat) stanowi Wielki Jubileuszowy cykl i że taki cykl zaczął liczyć się gdy Cieleśny Izrael obchodził swój ostatni symboliczny Jubileusz. Widzimy z Pisma św.,

że dziewiętnasty jubileuszowy rok Izraela, od października r. 627 do października r. 626 przed Chr. był jego ostatnim. Wiedząc, że Jubileusz był częścią prawa Zakonu i że żaden szczegół tegoż prawa, ani kreska ani jota nie może przeminąć nie osiągnąwszy wypełnienia, czyli pozafigury, mierzymy cykl Wielkiego Jubileuszu 2500 lat od daty, gdy obchodzony był ostatni symboliczny Jubileusz, w październiku 626 przed Chr. i odpowiednio do tego znajdujemy, że pozafiguralny Jubileusz lub Wielki Jubileusz "Jubileuszów winien był rozpocząć się w październiku 1874. W ten sposób 625¼ lat przed Chr. gdy dodamy do 1874¼ lat po Chr. jest 2500 lat. Wskazuje to na październik 1875 jako na koniec wielkiego cyklu łącznie z **rokiem** Jubileuszowym, który w konsekwencji byłby zaczął się w październiku 1874, gdyby figura miała trwać dalej. Ponieważ pozafigura czasu symbolicznego zawsze nastaje w czasie, gdyby figura była utrzymywana i gdyby trwała w dalszym ciągu, pozafiguralny Jubileusz, składający się z 1000 lat zamiast **jednego** roku, winien był rozpocząć się w październiku, 1874.

Możnaby zapytać się jakim prawem liczymy rachunkiem kwadratowym lata cyklu Jubileuszowego, aby otrzymać Wielki lub Pozafiguralny Cykl, wiodący do i wprowadzający Wielki Pozafiguralny Jubileusz? Odpowiadamy, że Pan wskazuje, iż to jest właściwa metoda. W jaki sposób? Przez podnoszenie do kwadratu, w każdym wypadku, czas niższego okresu, aby osiągnąć następny wyższy. W ten sposób podniósł do kwadratu liczbę dni w **tygodniu dni**, które kulminowały w **Sabacie**, aby wiodły i wprowadziły Jubileusz tygodni, Zesłanie Ducha św., pięćdziesiąty dzień, następne wyższe święto niż Sabat (3 Moj. 23:15-21). Bóg również podniósł do kwadratu liczbę lat w **tygodniu lat**, co kulminowało w roku Sabatu, aby wiodło i wprowadziło rok Jubileuszowy, pięćdziesiąty rok, następne wyższe święto niż rok Sabatu (Lew. 25:1-4, 8-13). Ponieważ okres 50 letni składający się z siedmiu lat Sabatowych z następującym po nich rokiem Jubileuszowym był najwyższym okresem w symbolu, następnym wyższym musiałby być pozafiguralny lub wielki cykl. Stąd przez podniesienie do kwadratu najwyższego okresu figury (50 lat) otrzymujemy następny wyższy okres, 2500 lat, jako czas Wielkiego lub Pozafiguralnego Cyklu. W ten sposób widzimy, że okresy Sabatowe po 49 lat mają jako swój pozafiguralny Wielki Cykl 2500 lat; że rok Jubileuszowy ma jako swoją pozafigurę Tysiąclecie, czasy restytucji wszystkich rzeczy, okres tysiąca lat i że Wielki lub Pozafiguralny Cykl jest kwadratem następnego niższego okresu, który był najwyższym okresem figury, z których ostatni miał z konieczności po sobie Cykl Pozafiguralny (Mat. 5:17).

Czuwający zauważą zgodność daty października 1874 i charakter oczekiwanych zdarzeń z rezultatami naszych poprzednich badań (1 i 3), które wykazują, że taż sama data, październik 1874, była czasem, gdy "żniwo" tego Wieku miało się rozpocząć i gdy Sam Pan, jako Główny żenca miał być obecnym. Jedyną rzeczą potrzebną do połączenia tej przepowiedni Jubileuszowej z innymi jest oświadczenie Apostoła Piotra w Dziejach Apost. 3:21, które wskazuje, że nasz Pan musi być obecny (w Jego wtórym przyjściu) z początkiem czasów restytucji wszystkich rzeczy i jak już widzieliśmy, te **czasy restytucji** są pozafiguralnymi czasami Jubileuszu symbolizowanego w Jubileuszach Izraela, w których wszystkie poprzednie przywileje wolności i posiadłości były przywracane. Tak więc mamy trzy bardzo proste lecz jasne i bardzo ważne wiersze świadectwa Biblijnego i wskazujące wyraźnie na to, że **Parousja** Pańska miała zacząć się w październiku 1874; i ukazują nam też charakter pracy, której możemy się spodziewać w czasie Jego

obecności poprzedzającej Jego jawne okazanie się światu, Jego **epifanię** [manifestację], Jego **apokaluksję** [objawienie.] Jak wykazano w Epif. Tomie 4, str. 53-58, Epifania i Czas ucisku są identycznymi (Łukasz 17:29). Stąd koniec oddania władzy poganom i początek Czasu ucisku w 1914 r., wskazują jasno na początek okresu Epifanii w tym czasie.

(5) Weźmy inny wiersz prorocstwa: Znajdujemy, że 1260 dni, 1290 dni i 1335 dni tak specjalnie wydatnione w prorocztwie Daniela (Dan. 12:7, 11, 12) i potwierdzone w Objawieniu mają swe wypełnienia (1260 dni zakończyły się w r. 1799, 1290 dni w r. 1829, a 1335 dni w r. 1874. Nasi przyjaciele znani jako "Drudzy Adwentyści" zwykli byli używać tych "dni Daniela" i swego czasu stosowali je tak jak my tu czynimy; lecz porzucili je po r. 1874 ponieważ nie zobaczyli Jezusa naturalnym wzrokiem w ciele i z ranami. Porzucili te "dni Daniela" zupełnie, ponieważ nie znajdują sposobu zastosowania ich, co przedłużyłoby je poza rok 1874. Błąd nie leży w dniach ani w stosowaniu ich jak powyżej, lecz w oczekiwaniu błędnych rzeczy. Na równi z innymi, którzy oczekują Drugiego Przybycia, błędzą oczekując, że Wiek Ewangeliczny, który był epoką ducha i wiary, zakończy się pogorszeniem ciała i wzroku; w oczekiwaniu że po duchowym królestwie Szatana nastąpi cielesne królestwo Chrystusa- Lecz czuwającym pośród Adwentystów jak również innych wyznań otwierają się oczy ich wyrozumienia przez namaszczenie przyrzeczoną maścią oczu (Obj. 3:18) i dlatego poznali, że powrót Chrystusa jest niewidzialny dla naturalnych oczu. To się odnosi do tego ostatniego okresu gdy Anioł oświadczył Prorokowi: "Błogosławiony, kto doczeka a dojdzie do 1335 dni... a ty odpoczniesz i zostaniesz w losie twoim aż do skończenia dni" (Dan. 12:12, 13). Dlaczego błogosławiony? Odpowiadamy, że oznajmiona jest tutaj radość serca i wesele Czuwającym. Bo od tej daty, października 1874, gdzie 1335 dni Daniela oznajmiały, że **zacznie się wielkie błogosławieństwo**, gdzie figury Jubileuszowe wskazywały, że **zacznie się restytucja wszystkich rzeczy** (co oznacza wtóra obecność wielkiego Odnowiciela) i gdzie równoległość dwóch domów Izraela wskazuje, że wtóra obecność naszego Pana jako Wielkiego żenicy jest spodziewana, - od tej daty wielkie błogosławieństwo przyszło na Czuwających. Od owego czasu Słowo Boże otwarło się przed nami w najcudniejszy sposób. Od owego czasu mamy mocniejsze słowo prorocstwa, które jest pochodnią nogom naszym i światłością ścieżce naszej (2 Piotra 1:19; Ps. 119:105) - a słowo to ukazało nam liczne dowody, że jesteśmy u końca Wieku. Od owego czasu gwiazda dzienna wznosiła się w sercach Czuwających i oświecała nasze umysły, uwalniając je od strasznej zmyły błędu tyczącego mąk wiecznych, objawiając nam prawdziwy charakter naszego Ojca Niebieskiego, czyniąc nam jasną konieczność pokuty za grzech, i ukazując nam wyraźnie cel dozwolenia złego oraz objawiając jeden po drugim z różnych rysów Bożego planu: wysokie powołanie Kościoła do Boskiej natury i do współdziedictwa z Chrystusem w Jego Tysiącletnim Królestwie, oraz wynikające stąd błogosławieństwo restytucji do ludzkiej doskonałości dla świata ludzkości w ogóle. O tak! wszyscy, którzy zostali wyprowadzeni "z ciemności do Jego cudnej światłości" potrafią ocenić słowa naszego Pana i serdecznie powiedzieć: Błogosławione nasze uszy bo słyszą, i nasze oczy bo widzą; bo wielu proroków i sprawiedliwych ludzi pragnęło znać te rzeczy a nie znali.

(6) Moglibyśmy się odnieść do innych prorocztw i symboli w Piśmie Św., które spełniają się w znakach czasu, a które wskazują, że żyjemy w czasie "żniwa" tego Wieku, w **parousji** i **epifanii** Syna Człowieczego, lecz brak miejsca w tym traktacie nie po-

zwala na to; jednak wskażemy na to w artykułach na temat: "Czy znasz znaki czasu" w dalszych wydaniach. Fakt, że ten świat, jak Pan przepowiedział, w dalszym ciągu idzie zwyczajnym trybem, jedząc, pijąc, sadząc, budując, itd. a nie zna Jego obecności, będąc dalekim od świadectwa przeciwnemu tym proroczym dowodom, całkiem przeciwnie wskazują na to, że spełnienie nadeszło, tak jak Mistrz przepowiedział: że dzień Pana, dzień Jego obecności przyszedł na świat "jako złodziej w nocy" - potajemnie, spokojnie, ukradkiem, w sposób nieznan; jedyni obdarzeni łaską znajomości zdarzeń, przenikającą zasłonę, są Czuwający, którzy o ile w ogóle spali, zachowali mimo to wyczekującą pozycję gotowości na zwiastowanie, że Pan jest obecny w swym wtórym przyjsciu!

(7) Sześć powyższych punktów dowodu (czas proroczy i cechy, znaki) wskazujące na r. 1874 i 1914, wspaniale potwierdzone są miarami Wielkiej Piramidy. Patrz Rozdz. 10 w Tomie 3 "Wykłady Pisma Św.". Sam Bóg mówi nam, że dał potwierdzające świadectwo ze Swego Słowa i Planu w Egipcie Iz. 19:19, 20). Wielka Piramida swym położeniem, strukturą, korytarzami, pokojami i pomiarami wskazuje, że jest tym potwierdzającym świadectwem dla Pana. W południowym murze Wielkiej Galerii jedna miara wskazuje, że r. 1874 będzie czasem powrotu Pana; a w miejscu zetknięcia się schodzącego korytarza i dołu Piramidy miary wskazują na r. 1914 jako datę, gdy obalenie królestwa Szatana ma się rozpocząć, co jak wykazujemy gdzie indziej zaczęło się z wojną światową. W ten sposób więc biblijny czas i znaki prorocze co do przybycia naszego Pana w 1874 i początku zniszczenia królestwa Szatana potwierdzone są znakomicie Piramidą.

"OTO OBLUBIENIEC"

To jest obwieszczenie, które tu podajemy: nie, "Oto Oblubieniec idzie", lecz "Oto Oblubieniec", będący już tutaj, obecny, kołatający cicho przepowiedniami, by zbudzić Dziewice, lecz nie, aby zbudzić świat (Obj. 3:20). Ustęp w ten sposób cytowany można czytać w najstarszych greckich rękopisach, które opuszczają słowo "idzie". Pan nasz mówi: "Jeśliby kto usłyszał głos [kołatanie] mój i otworzył drzwi, wnijdę do niego, i będę z nim wieczerzał". Ta wieść dla obecnej Laodycejskiej fazy Kościoła daje do zrozumienia bardzo jasno (1) że "kołatanie" i "głos" będą niedosłyszalne dla naturalnych uszu i słyszane będą tylko uszami wyrozumienia, słuchem wiary; (2) że będzie to kołatanie lub wołanie wyznaniowe (jak do adwentyistów, presbiterian, itd.), lecz (3) będzie to kołatanie, które musi być słyszane indywidualnie i na które odpowiedź musi być indywidualna. Każdy człowiek, który usłyszy "kołatanie" lub "wołanie", jeśli zechce, może **przez wiarę** otworzyć drzwi swego wyrozumienia i zrozumieć wtórą obecność Pańską. Człowiek, który nigdy nie słyszy "kołatania", nie może być uważany za godnego aby je usłyszeć. Lecz ci, którzy słyszą, nie są widocznie zmuszeni, aby odpowiedzieć i przyjąć obecnego, kołatającego Króla: stąd to mówi On: **jeśli** słyszący **otworzy drzwi** "wnijdę do niego". Jednak jedynie ci, którzy poznają "kołatanie", i odpowiadają, i przez wiarę otwierają Panu, i przyjmują Go jako swego obecnego Króla, ci tylko mają mieć wielkie błogosławieństwo, duchowy "pokarm czasu swego", ucztę "z rzeczy nowych i starych" (Ps. 104:27; Mat. 13:52), które Mistrz przyobiecał dostarczyć w owym czasie, aby wzmocnić wiernych na sądy, próby, doświadczenia i przesiewania, które mają się "rozpocząć od domu Bożego". "Przyjdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną". (Porównaj Obj. 3:20 i Łukasz 12:37).

Gdy przeto cicho szepczemy: "Oto Oblubieniec" nie czynimy tego w nadziei zbudzenia świata do wiary

w obecność Pana itd. Nie są oni godni znać to i tylko nadużywaliby teraz tej znajomości. Stopniowo, w odpowiednim czasie Pana poznają pod koniec okresu epifanii lub apokalypsis Syna Człowieczego. Zbudzeni będą wielkim łaskotem dnia ucisku. My jednak ogłaszamy wieść, "Oto Oblubieniec [obecny] !" w pełnym ufności oczekiwaniu, że wszystkim, którzy należą do klasy "Dziewic" (czyści, usprawiedliwieni i uświęceni) dane będzie słyszeć wieść, która ich zbudzi, że oczyszczą lampy swoje (badać będą Pismo św. i dociekać przedmiotu) i znajdą, że wieść jest prawdziwa, zanim minie wielki ucisk. Wiemy jednak dobrze z proroczej przepowiedzi Pana, że wpośród tych, którzy są zbudzeni do dociekania, są dwie klasy, ponieważ są zarówno "Panny" mądre i głupie. Mądre są te, które nie tylko poświęciły wszystko dla Pana, lecz które odpowiednio żyją, nie dla grzechu, ani dla siebie, ani dla sekciarstwa, lecz dla Pana; te, jak wspomniano w przypowieści, nie miały trudności w opo-

ządzeniu swych lamp i poznaniu obecności Oblubieńca. Lecz głupie "Panny", obciążone troskami tego życia albo złudą bogactw (Mat. 13:22, bogactwo, rozgłos, wpływ, itd.), nie mają w sobie ("w swych naczyniach") wystarczająco oliwy (Ducha Świętego) i w konsekwencji nie były w stanie zapalić światła na czas, aby wejść wraz z mądrymi pannami zanim liczba wybranych została skompletowana, a drzwi sposobności zostaną częścią Oblubienicy Chrystusowej zostały na zawsze zamknięte. Prawda, że później wystarają się o oliwę, jak jest wykazane w przypowieści, lecz zbyt późno aby stać się częścią "Małego Stadka", to jest tych, którzy uważani są za godnych dzielić Królestwo i ująć największej srogości czasu ucisku, który jest na świecie. Głupie panny będą musiały przejść przez ucisk wraz ze światem i w ten sposób dzielić niedolę przedstawioną w przypowieści słowami "płacz i zgrzytanie zębów."

CZY ZNASZ ZNAKI CZASÓW?

Czy wiesz że Biblia podaje prorocтва czasu i prorocтва znaku, aby wskazać czas i fakt powrotu Jezusa; że one są potrzebne z powodu niewidzialności Jego powrotu; inaczej nie moglibyśmy wiedzieć o Jego powrocie ponieważ jest niewidzialny; że zarówno prorocтва czasu jak prorocтва znaku dowodzą, że Chrystus już wrócił w Swym wtórim przyjsciu; a to, że Go nie widzimy nie dowodzi, że Go tu nie ma.

Czy wiesz, że Biblia uczy, że jednym ze świeckich znaków towarzyszących powrotowi Pana będzie ujawnienie się zła we wszystkich kierunkach życia jako manifestacja działalności sądowej Jego wtórego przyjscia? (Łukasz 12:2; 1 Tes. 5:1-4; 2 Tym: 4:1; 2 Piotra 3:10; Obj. 16:15; 1 Kor. 4:5; Ps. 85:2-6), że ujawnienie się zła w kierunku występku i pewne fazy ubóstwa, wychowania, umiejtności politycznej, finansów, przemysłu, interesów i pracy, są wykładnikami powyższych odnośników, uczących, że towarzyszyć będą powrotowi Pana; że dowody działalności sądu Chrystusowego w Jego wtórej obecności, daje się zauważyć pośród mężów stanu, z których niektórzy są objawieni w ich pożądanu ziemi i rynków zbytu, w ochronie bogatych kosztem biednych, w korupcji ustawodawców, sędziów i wykonawców, w oszustwach wyborczych, w systemie otrzymywania wysokich stanowisk przez stronników partij rządzących, w rządach przełożonych, w nadużyciach, w oszustwach ziemią, w marnotrawieniu funduszy narodowych, państwowych i miejskich, w użyciu urzędów publicznych dla prywatnej korzyści, w militarystyce, w nieuczciwej, zastrzonej i tajnej dyplomacji, w tyranii traktatów i w ich łamaniu, w ucisku słabych narodów, w panowaniu siły przeciw prawu, itd., że działalność sądu Chrystusowego w Jego wtórej obecności daje się zauważyć wśród finansistów, przemysłowców i ludzi interesu, która objawia ich, w ich fałszywych machinacjach giełdowych, fortelach prawnych, zwłokach i wykrętach, manipulacjach w cenach, czynnościach monopolizacyjnych, niszczyielskim współzawodnictwie, gwałceniu umów, fałszerstwach, kontroli działalności publicystycznej, panoszeniu się, nieuczciwości, przekupstwie, wykrętach podatkowych, sprzeniewierzeniu powtórzonych funduszy, skandalach ubezpieczeniowych, fałszerstwach kolejowych i kopalnianych, walkach potentatów finansowych, stwarzaniu paniki, wojnach i rewolucjach, wynajmowaniu prywatnych armii, przymusowych wykluczaniach robotników przez pracodawców, falgowanie przesadzie, pracy nieletnich, wyzysku ubogich, słabych i nieszczęśliwych, itd.; że działalność sądu Chrystusowego w Jego wtórej obecności widoczna jest wśród pracowników w objawach nadmiernego niezadowolonia klasowego, umniejszaniu produkcji, niesprawiedliwych strajkach, walce, aktach gwałtu motłochu, rozruchach, podpalaniu, sabotażu, bojkotach, itd.; że te objawy coraz więcej wzrastające od r. 1874 a przedtem tylko rzadko zachodzące, dowodzą iż wtóre przyjscie Jezusa nastąpiło z górą 70 lat temu?

Czy wiesz, że Biblia uczy, że jako drugi świecki znak, wiedza i podróżowanie miały bardzo wzrosnąć podczas drugiego pobytu Chrystusa na ziemi (Daniel 12:4); i że podczas ubiegłych 70 lat wiedza i podróżowanie wzrosły więcej niż we wszystkich poprzednich okresach historii?

Czy wiesz, że Biblia uczy, że jako trzeci świecki znak wielkie klęski towarzyszyć będą powrotowi Chrystusa (Łukasz 21:11); że w ciągu ostatnich 70 lat zdarzyły się niektóre spośród najczęstszych trzęsień ziemi, wybuchów wulkanów klęsk głodowych, katastrof kolejowych i kopalnianych, wylewów, burz, pożarów, wojen, rewolucyj, itd. w dziejach świata?

Czy wiesz, że czwarty znak świecki, o którym Biblia przepowiada, a który wskazuje na wtóre przyjscie Chrystusa,

jest powrót Izraela do Palestyny jako jego ojczyzny i odrodzenie narodowej świadomości Izraela, usymbolizowanych przez drzewo figowe wypuszczające liście (Jer. 16:13-18; Ezech. 37:21-28; Amos. 9:11, 14, 15; Dzieje Ap. 15:14-17; Mat. 24:30-33; Łuk. 21:27-36), że w r. 1878 przez Kongres Narodów w Berlinie, powrót Izraela do Palestyny został uprawnomocony i że oddat coraz więcej legalnych praw nadawano im w Palestynie, i że w rezultacie ich powrót do Palestyny i ich świadomość narodowa ciągle rosły; oraz że ważnym krokiem było ustanowienie państwa żydowskiego w Palestynie; a to wskazuje iż nastąpiło wtóre przyjscie Chrystusa?

Czy wiesz, że Biblia przepowiada, że jako piąty i szósty świecki znak, olbrzymie przygotowania wojenne i wojna światowa nastąpią po powrocie naszego Pana? (Joela 3:9-14); że te przygotowania wojenne zaczęły się kilka lat po wojnie francusko-pruskiej w 1870-1871, tj. około r. 1874 i zacięły wszystkie inne przygotowania w historii, oraz że wojna Światowa zaczyna się w pierwszej fazie w 1914-1918 i w dalszym ciągu w swej drugiej fazie 1939-1946, nastąpiła po tych przygotowaniach jako wielka wojna Prorocтва?

Czy wiesz, że Biblia przepowiada jako siódmy świecki znak, że konflikt między kapitałem a pracą będzie znamieniem powrotu naszego Pana (Jak. 5:1-8; Amos. 8:4-10); że w rosnącej mierze od r. 1874 były wielkie konflikty między Kapitałem a Pracą i że stosunek między nimi jest w najwyższym stopniu groźny i dojdzie do punktu szczytowego w rewolucji, zwanej zwyczajnie Walką Armagieddonu?

Czy wiesz, że Biblia przepowiada jako ósmy świecki znak, że będzie wielkie wiązanie symbolicznego kążolu, zbiorowisko imitujące chrześcijan w rozmaitego rodzaju organizacjach w czasie okresu powrotu Chrystusa (Mat. 13:29, 30, 40, 41); że od r. 1874 ustawicznie rozmnażały się liczne organizacje imitujących chrześcijan i ogromnie wzrosły, o czym świadczą prawie nieskończona liczba klubów, towarzystw, zakonów, federacji, zjednoczeń, korporacji, aliansów, lig, itd. w Chrześcijaństwie?

Czy wiesz, że Biblia przepowiada jako dziewiąty świecki znak, wielki niepokój wśród wszystkich klas ludzi, jako znamię wtórego przyjscia Chrystusa (Łukasz 21:25-27); że ten niepokój obecnie wyciska znamię na wszystkich warstwach społeczeństwa, jak to można widzieć wśród mężów stanu, kapitalistów, duchowieństwa, członków kościoła, kobiet, klasy średniej, klasy pracującej, klasy rolników i klasy dołów społecznych?

Czy wiesz, że Biblia uczy jako dziesiąty świecki znak, że nastąpi powszechny nie dający się opanować kryzys podczas okresu wtórego przyjscia Chrystusa (Łukasz 21:26; Iz. 29:14); że tego rodzaju kryzys uwiadcznia się obecnie wszędzie, w państwie, arystokracji, finansach, przemyśle, pracy, rolnictwie, wychowaniu, rodzinie, kościele, polityce, itd.?

Czy wiesz, że wszystkie te dziesięć świeckich znaków dodają skumulowaną siłę do proroctw czasu jako dowody, że Chrystus powrócił; że jest dodatkowo wiele religijnych znaków, które całkowicie uzupełniają dowód, że Pan nasz powrócił i zajęty jest dziełem obalenia królestwa szatana?

Czy wiesz, że Powrót naszego Pana był żarliwą nadzieją wszystkich prawdziwych chrześcijan od początku Wieku Ewangelicznego (Łuk. 21:27-31; 1 Kor. 1:7, 8; Filip. 3:20 21; Kor. 3:4; 1 Tes. 1:10; 2:19; 2 Tes. 3:5; 2 Tym 4:1,8 Tyt. 2:13; Żyd. 9:28; 1 Piotra 1:7, 13; 4:13; 5:4; 1 Jana 3:2); że świadomość Jego terażniejszej obecności tutaj winna przepelnić serca nasze niewymowną i pełną chwały radością; że winna ona prowadzić nas do większej pilności w szukaniu Słowa

Bożego, aby poznać Jego głębszą prawdę; że winna zbliżyć nas do Boga, abyśmy się mogli znaleźć w Nim nieskazitelną i nienaganną; że tylko ci, którzy używają wiedzy w obecności Chrystusa oddają tę drogą chwałę Bogu i przynoszą korzyść sobie i innym; że jest naszym najwyższym przywilejem czynić to i że Pan pomoże nam czynić to jeśli w tym szukać będziemy Jego pomocy przez Jezusa Chrystusa?

Czy wiesz, że proroctwa biblijne mówią iż dojdzie do powszechnej proklamacji Królestwa tuż zanim zacznie się Żniwo Wieku Ewangelicznego, którego początek i nadejście powrotu Pana są jednoczesne (Mat. 24:14, 3; 13:39); że przez przetłumaczenie Biblii na każdy narodowy język i rozesłanie jej do wszystkich narodów ta powszechna proklamacja Ewangelii Królestwa w końcu została osiągnięta w r. 1861 według sprawozdania Brytyjskiego i Zagranicznego Towarzystwa Biblijnego za tenże rok; że aby doprowadzić to dzieło do pełnego rozwoju Pan utworzył Cudzoziemskie Towarzystwo Misyjne począwszy od r. 1792 i Towarzystwo Biblijne począwszy od r. 1804, i tymi dwoma ruchami spowodował, że Biblia została przetłumaczona na wszystkie narodowe języki, i że krąży wśród wszystkich narodów od r. 1861 - trzynastcie lat zanim nastąpiło Żniwo i Powrót Chrystusa (Mat. 24:14); że ten znak dowodzi iż Pan nasz powrócił i jest obecny, ponieważ ten znak miał nastąpić przed powrotem naszego Pana?

Czy wiesz, że Biblia przepowiedziała jako drugi religijny znak czasów, wskazujący na powrót naszego Pana, że niewiara

i fałszywa wiara będą szeroko rozpowszechnione (Mat. 24:24; Łuk. 18:8; 2 Tym. 4:1-4; 1 Tym. 4:1-3); że tego rodzaju fałszywa wiara i niewiara nie tylko widoczne są w sprzecznosciach wyznań, sekt i małych odłamów sekciarskich, lecz o tyle więcej w Ewolucji, Wyższym Krytycyzmie, Racjonalizmie, Materializmie, Ateizmie, Agnostycyzmie, Niewierze, Modernizmie, Christian Science [Wiedza Chrześcijańska - sekta pod tą nazwą w Ameryce] Spirytyzmie, Indyferentyzmie, Kombinacjonizmie, Sekularyzmie, Reformizmie, Kontradycjonizmie, Rewolucjonizmie, Okultyzmie, Teozofii, Nowej Myśli, itd.

Czy wiesz, że Biblia podaje jako trzeci religijny znak wskazujący na powrót naszego Pana, że będzie nadmiar niegodziwości (2 Tym. 3:1-9; Mat. 24:12); że nigdy nie było okresu w historii ludzkości gdzie nieprawość była większa w państwie, arystokracji, finansach, interesach, przemyśle, pracy, rolnictwie, wychowaniu, rodzinie, kościele, polityce, społeczeństwie, występku, zbrodni, bezprawiu, itd.

Czy wiesz, że Biblia przepowiada jako czwarty religijny znak powrotu naszego Pana, że szyderstwo z ogłoszenia Powrotu Pana i niewiara wypływająca z ignorancji tegoż, będą powszechne (2 Piotra 3:3, 4; Mat. 24:37-39; Łuk. 17:28-30); że kiedykolwiek publicznie przedstawiony jest fakt, iż powrót Pana już nastąpił, ma miejsce przepowiedziane szyderstwo - "Gdzie jest obietnica Jego parousji? [obecności, nie przyjdźcie; według marginesów obu Poprawionych Przekładów angielskich] i okazywana jest przepowiedziana niewiara ignorancji?"

MOJŻESZ, AARON I MARIA - FIGURA I POZAFIGURA

(4 Moj. 12:1-16; tom IX, 87-178; ciąg dalszy)

TERAŻ jesteśmy gotowi zrozumieć, co znaczy w pozafigurze rozmawianie Boga "usty do ust" z Mojżeszem. Znaczy to, że Jezus przez członków gwiazd, jako przez Swoje usta przemawia do Boga; Bóg zaś przemawia w Biblii, będącej Jego ustami; oraz że Bóg przemawia przez Biblię do Jezusa w członkach gwiazd, stanowiących usta Jezusowe. Co znaczy zdanie, że Jezus przez członków gwiazd, jako przez Swoje usta, przemawia do Boga, Który przemawia do Jezusa w członkach gwiazd przez Biblię, będącą Jego ustami? Pierwsze to znaczy, że Jezus pobudził ich umysły do pytań, odnoszących się do prawd na czasie; i drugie, że oni badali Pismo Święte w celu odnalezienia odpowiedzi na te pytania; albowiem takie badanie jest rozmawianiem, w postaci zapytań, z Bogiem - z Jego ustami, którymi jest Biblia - Stary i Nowy Testament. Tym sposobem Jezus przez Swoje usta (członków gwiazd) przemawia do Boskich ust (Biblii). Co znaczy, że Bóg przemawia przez Biblię, jako przez Swoje usta, do Jezusa w Jego ustach, członkach gwiazd? To znaczy, że Bóg przemawia przez Jezusa, Swego Tłumacza, za pośrednictwem Biblii (ust Bożych) do Jezusa w Jego ustach (członkach gwiazd), t.j. że Bóg daje przez Jezusa, za pośrednictwem Biblii, odpowiedzi na pytania względem Prawdy na czasie, pytania, które Jezus poruszył w umysłach członków gwiazd jako Jego ustach, stawiane Biblii, ustom Bożym. Innymi słowy, mieli oni przywilej, jako usta Jezusowe, do badania Biblii bezpośrednio i przez takie badanie mogli zrozumieć Boską Prawdę na czasie z Biblii - ust Bożych, - bezpośrednio. Słudzy Prawdy, którzy nie są członkami gwiazd, nie mają tego przywileju, a gdy zrozumieją coś nowego z Biblii, nie rozumieją przy pomocy bezpośredniego jej badania, lecz przez nagłe oświecenie, przez przypadkowe natknięcie się o takie nowe rzeczy. Gdyby usiłowali rozmawiać z Bogiem usty do ust, byłoby to wpatrywanie się z zaciekawieniem, czyli spekulacją, co Bóg surowo zabrania (2 Moj. 19:21). Możemy łatwo zrozumieć dlaczego oni nie mogą rozmawiać usty do ust z Bogiem: dlatego, że Jezus będąc jedynym Tłumaczem Biblii, a Bóg zabraniając wszelkiej spekulacji, nie odpowiada na bezpośrednie zapytywania, odnoszące się do Biblii na ich życzenia. Lecz odpowiada przez Biblię na pytania członków gwiazd względem prawd na czasie, jakie oni stawiają Bogu w Biblii, będącej Jego ustami. To jest jedno z trzech nierównych przywilei członków gwiazd w czasie ich działalności jako usta Jezusowe.

(31) Pomiędzy niektórymi ludźmi w Prawdzie jak i pomiędzy protestantami przeważa zapatrywanie, że wszyscy chrześcijanie mają przywilej badania Biblii bezpośrednio, tj. używania jej, prywatnie i publicznie, za podręcznik, i że przez takie badanie mogą nauczyć się Prawdy. Dlatego obchodzą się z Biblią jak z podręcznikiem, a nie jak z księgą tekstów. Biblia stanowczo nie jest podręcznikiem i nie mamy się z nią w ten sposób obchodzić. Trochę zastanowienia a zobaczymy, że tak nie jest. Podręcznikiem nazywamy logiczną, postępową i porządkową rozprawę, odnoszącą się do pewnej gałęzi wiedzy. Każdy podręcznik arytmetyczny może posłużyć za ilustrację. Przedmioty w podręczniku tak są ułożone, iż znajdują się tam gdzie logicznie należą; postępują od najprostszyc do najtrudniejszych; pokrewieństwie ich jest takie, że prowadzi z jednego w drugie; nigdy nie są pomieszane, ale postępują we właściwym porządku. Każda myśl jest przedstawiona oddzielnie i przystępnie. W ten sposób cały przedmiot arytmetyczny jest przedstawiony w takim podręczniku. W ten sam ogólny sposób jest ułożony każdy właściwie przygotowany podręcznik. Ale Biblia nie jest w ten sposób ułożona. Nigdzie w Biblii nie można znaleźć wszystkiego na dany przedmiot, a tym bardziej nie ułożona w porządku logicznym i progresywnym, ale raczej przedmioty są traktowane w sposób: "trochę tu, trochę ówdzie" (Iz. 28:10). Gdy weźmiemy pod uwagę którykolwiek z jej przedmiotów, jak wiara, pokuta, usprawiedliwienie, Bóg, Chrystus, Duch święty, człowiek, okup, itd. to zobaczymy jak myśli każdego z tych przedmiotów są rozproszone po całej Biblii i połączone z innymi przedmiotami. Z tej to przyczyny Biblia dla studenta, który nie ma pomocy członka gwiazdy, jest najbardziej skomplikowaną i pomieszaną księgą w egzystencji. Jest ona większą zagadką niż tysiąc chińskich zagadek połączonych w jedną całość. A chińskie zagadki są ogólnie uważane za najtrudniejsze z wszystkich ludzkich pomysłów. Mówimy to o Biblii z szacunkiem. Z czego wynika, że Biblia nie jest podręcznikiem, ale księgą rozproszonych, nie połączonych ze sobą i często zagadkowych tekstów.

(32) Widzimy z doświadczenia i Biblii, iż to jest prawdą. Bo czy nie fakt, że setki sekt jakie dziś istnieją, z których każda opiera swe wyznanie na Biblii, a jednak sprzeciwia się jedna drugiej, co jest dowodem, że Biblia nie jest podręcznikiem, lecz księgą mniej więcej rozproszonych, nie powiązanych ze sobą i często zagadkowych tekstów? Czy fakt, że

zборы, które używają Biblię za podręcznik i badają ją wiersz po wierszu i rozdział po rozdziale, często przychodzą do tytułu opinii ile jest członków w tych zbiorach, nie jest dowodem, że Biblia nie jest podręcznikiem, ale księgą rozproszonych, nie powiązanych ze sobą i często zagadkowych tekstów? Czy to nie dowodzi, iż ten sam wynik powstaje z prywatnego badania Biblii jako podręcznika? Czy sprzeczne rezultaty nie dowodzą tej samej rzeczy z badań wódzów lewickich? Czy błędy członków gwiazd w podawaniu rzeczy przed czasem nie są dowodem tej samej propozycji? Powyższe fakty oczywiście dowodzą, że Biblia jest tak jasną aby ci, którzy się na nią powołują, a nawet głupcy nie mieli zbłądzić (Iz. 35:8). Biblia naucza podobnej myśli o sobie, gdy św. Paweł w I do Kor. 13:12 mówi o chrześcijanach odnośnie Biblii: "Albowiem teraz widzimy przez zwierciadło [szkło-popraw, tłum.] i niby w zagadce." A zaś w I do Kor. 2:7 podaje: "mówimy mądrość Bożą w tajemnicy." Jezus również mówił w tym samym względzie w Ew. Mat. 13:35 "Otworzę w podobieństwach usta moje, wypowiem skryte rzeczy [ze Starego Testamentu] od założenia świata." Prorok Izajasz w rozdziale 28 mówi nam to samo, że Biblia była dawana jak następuje: "Ponieważ podawał im przykazanie za przykazaniem... przepis za przepisem... trochę tu, trochę ówdzie." Wiersze 9 i 10 wykazują iż ten skład Biblii daje wiernym naukę przez doświadczenie, a wiersz 13 wykazuje, że o ten sposób podawany niegodni potykają się. Św. Paweł i Dawid dają to samo świadectwo (Rzym. 11:9, 10). Jest pewna przyczyna dlaczego Biblia jest w taki sposób ułożona, a mianowicie: Bóg wiedział, że Biblia dostanie się do rąk bilionów osób, z których większość On nie chce by ją miała zrozumieć. Przyczyny takiego boskiego postępowania są bardzo miłościwe: To wyjdzie na dobro Kościoła, gdyż będzie próbą charakteru jego członków, szczególnie w kierunku wiary, cichości, pokory, czci i posłuszeństwa; to wyjdzie również na dobro świata - klasy niewierzących - bo gdyby teraz zrozumieli Biblię, z pewnością użyliby ją na złe, a to byłoby powodem utraty życia wiecznego w czasie postawienia ich 'na próbę w Tysiącleciu. Z tych przyczyn Bóg ułożył Biblię w sposób zagadkowy, aby ją nie zrozumieli, a przez to by mogli być zachowani na próbę o ten żywot z lepszymi rezultatami w dyspensacji, w której mogą być zbawionymi, jeżeli będą chcieli. "Wszystko co Bóg uczynił było dobre." Stąd wiemy, że Biblia nie jest podręcznikiem, ale księgą tekstów.

(33) Jeśli Biblia nie jest podręcznikiem nie powinno się jej badać jako podręcznik, gdyż takie badanie byłoby nadużywaniem jej, a nadużywanie czegoś zawsze sprowadza zło. Jeżeli badanie Biblii jako podręcznika jest szkodliwe dla ludu Pańskiego, czy to znaczy, że nie mają jej wcale badać? Że lud Boży powinien badać Biblię jest widoczne z tego, że jej badanie jest przykazane i polecane we wielu miejscach Pisma św. (Ew. Jana 5:39; Iz. 8:20; 30:21; 5 Moj. 29:29; 31:10-13; 2 Tym. 3:15-17; Dz. Ap. 8:28, 30; 17:11; Ps. 1:2; 119:96-100, 103, 106, 140; 147:19; Jer. 15:16; Ezech. 3:10; Łuk. 11:28; Rzym. 15:4; 2 Piotra 3:2; Obj. 1:3). Pisma powyższe wykazują, że Biblia ma być uważana i badana jako źródło i reguła wiary i czynu. Lecz jak ma być badana? Odpowiadamy, ma być badana tak jak jest, to jest jako księga tekstów. Co znaczy badać Biblię jako księgę tekstów? To znaczy tak badać jak badali ją Bereanie z dawnych czasów. Widzimy to w Dziejach Apostolskich (17:11), gdzie Ap. Paweł chwali Berejczyków jako szlachetniejszych od Tesaloniczów, dlatego, że słuchali z gotowością umysłu rzeczy, które on im głosił i codziennie badali się Pism, by zobaczyć czy to, co on im opowiadał było prawdziwe. Tutaj mamy boską pochwałę metody badania Biblii: (1) członek

pierwszej gwiazdy, przemawiający jako usta Jezusowe, wytłumaczył im poselstwo - Słowo Boże; (2) pilne wysłuchanie i gotowość umysłu jest potrzebna do przyjęcia danego poselstwa; i (3) codzienne badanie Pism aby sprawdzić czy dane nauki pochodzą z Biblii i czy są z nią w harmonii. Dlaczego ta metoda jest uważana za właściwą? Dlatego, że Jezus, jako jedyny Tłumacz Słowa Bożego, prawie zawsze i prawie całkowicie daje Prawdę na czasie naprzód przez członków gwiazd. A więc najpierw jest potrzebnym by mieć styczność z danym członkiem gwiazdy, sprawującym urząd w danym czasie. To jest czynione czasami świadomie, a czasami nieświadomie. Co się tyczy tego ostatniego sposobu, to Jezus tak działa w tych co są prawdziwego serca, że są pociągnięci do członka gwiazdy w urządzie, osobiście, lub do tych, którzy go uznali, lub do jego pism. A nawet gdy bezpośrednio lub pośrednio styczność została nawiązana, to zazwyczaj pisma członka gwiazdy są główną stycznością.

(34) Te trzy metody operowały szczególnie w Parousji i Epifanii. Z tego wynika, że pisma obu posłanników - Parousji i Epifanii - jako główne punkty styczności, powinny być używane jako podręczniki do badania Biblii. Te pisma są przepelnione cytatami biblijnymi podanymi za dowody. To, co posłannicy uczą powinno być poddane próbie Biblii jako księdze tekstów; a ich nauki i nauki innych członków gwiazd, którzy służyli przed nimi, powinny być badane z całą gotowością umysłu w celu sprawdzenia czy ich nauki pochodzą z Biblii i czy są z nią w harmonii. Taki sposób badania Biblii jest prawdziwy, a jako taki jest owocny i daje wzrost w znajomości, łasce i służbie. To pokazuje, że bereańska metoda badania Biblii jest najlepsza, to jest ta, jaką szlachetni berejczycy używali w dawnych czasach. Lecz dlaczego, w dodatku do przyczyny powyżej podanej, badanie Biblii, jako podręcznik, nie jest owocnym? Dlatego, że Bóg z wszystkimi nie rozmawia "usty do ust." Bóg w ten sposób rozmawia tylko z Jezusem, a Jezus rozmawia przez Swoje usta - członków gwiazd. Z powodu, że Jezus w takim badaniu nie tłumaczy Słowo Boże bezpośrednio, wskutek tego badanie takie zamiast wydawać Prawdę, wydaje błąd. Tylko członkowie gwiazd otrzymują błogosławieństwo z bezpośredniego badania Biblii, gdy badają Prawdę na czasie. Stąd wszyscy bracia, którzy nie są członkami gwiazd, bez różnicy czy są nauczycielami w Kościele czy nie, jeżeli uprawiają takie badanie, tj. badają Biblię jako podręcznik, popadają w błąd. Ich badanie Biblii powinno składać się z tego iż dociekają z gotowością umysłu nauk członków gwiazd, by dowiedzieć się czy są prawdziwe, a gdy znajdują że są prawdziwe, powinni szukać dalszego poparcia tych nauk z Pism, które nie były podane na dowód; to jest właśnie przywilejem nauczycieli Kościoła, którzy nie są członkami gwiazd. Z powodu, że Biblia jest badana jako podręcznik dlatego powstają w Kościele fałszywi nauczyciele i przesiewacze, jak doświadczenia z Parousji i Epifanii obficie tego dowodzą. To jest przyczyna tak wielu błędów popełnionych obecnie przez wódzów lewickich, z których wielu zachęca braci do badania Biblii jako podręcznika. Myśl naszego Pastora odnośnie tego przedmiotu zawiera się we Watch Tower 1910, str. 298, par. 3-5, 8.

(35) Jest niezbędnym aby studenci biblijni badali pisma członków gwiazd, tak jak szlachetni Berejczycy to czynili, z wszystką gotowością umysłu, bo jeśli tego czynić nie będą, to nie odniosą błogosławieństwa Bożego ze swego badania. Jest szczególnie sześć zalet, które stanowią gotowość umysłu: **pokora** (Mat. 11:25), **cichość** (Ps. 25:9), **łaknienie** (Mat. 5:6), **uczciwość** i **dobroć** (Łuk. 8:15) i **bojaźń [część] Pańska** (Ps. 25:14). Pokora jest potrzebna, dlatego, że

mając pokorę odczuwamy nasze braki i potrzebę Boga, Chrystusa, Biblii i nauk członków gwiazd. Cichość jest potrzebna dlatego, że dostarcza nauki dla umysłu i poddaństwo serca, co czyni nas otwartymi i gotowymi do przyjęcia właściwej nauki. Łaknienie Prawdy i Sprawiedliwości jest potrzebne, by uczynić naszą miłość dość silną do przewyciężenia wszelkiego rodzaju przeszkód stojących na drodze do osiągnięcia Prawdy. Uczciwość umysłu i serca jest potrzebną do przyjęcia Prawdy, albowiem nieuczciwe serce jest z natury przeciwne Prawdzie, podczas gdy szczerze serce ma pociąg do niej. Część dla Boga jest potrzebna, albowiem Bóg wynagradza ją Prawdą, czego jednak nie czyni, gdy tej czci nie ma. Na koniec dobroć serca jest potrzebna, ponieważ rzeczy podobne sobie mają do siebie pociąg. Prawda, będąc wyrażeniem dobroci, jest ceniona przez tych, którzy są dobrego serca. Te zalety są potrzebne abyśmy mogli otrzymać błogosławieństwo z boskiej zalecanej metody badania Biblii. I nie tylko, że takie serce jest potrzebne do otrzymania początkowej Prawdy, ale także do otrzymania Prawdy progresyjnej i do utrzymania ich. Przyczyna, dla której ludzie utracili ją, jest ta, że utracili te zalety serca. Leczyć jeżeli w dalszym ciągu trzymają te zalety, są prawdziwymi bereańskimi badaczami Biblii.

(36) Wiemy, że niemało ludzi w Prawdzie i niemal wszyscy protestanci nie przyjmą tego poglądu, jaki podaliśmy powyżej względem badania Biblii, ale będą w dalszym ciągu badali Biblię jako podręcznik. Leczyć nasz pogląd jest biblijny (Dz. Ap. 8:27-35; 17:11), a ich potępiony przez Biblię, bo ten kto tak czyni jest spekulantem a ktokolwiek spekuluje czyni to co jest zakazane od Boga. Bóg przewidział, że będzie wiele spekulacji podczas Parousji i Epifanii i dlatego daje nam specjalne napomnienie przeciwko temu w 2 Moj. 19:21-25. W obrazie tekst ten od-

nosi się do czasu zaraz przed daniem Prawa Zakonu. Św. Paweł odwołuje się do tego - w figurze i pozafigurze - w liście do Żydów 12:18-29, gdzie pozafigurą odnosi się do końca obecnego Wieku, tj. do Parousji i Epifanii. To jest także wykazane w wyrażeniu "trzeciego dnia z rana" (2 Moj. 19:16). To że Epifania jest tu włączona jest widoczne z wyrażenia "gęsty obłok nad górą" (w. 16), "ogień na górze" (wielki ucisk 1914-1954, w. 18), "trzęsienie ziemi (armageddon, w. 18), "głos trąby (siódmej, w. 19) rozlegał się, im dalej tym bardziej" (przynajmniej podczas Parousji i Epifanii). Faktem jest, że siódma trąba rozpoczęła rozlegać się w 1874 i będzie trąbić aż do 2874. Z tego wiemy, że scena tu przedstawiona jest parousyjna i epifaniczna. Granice jakie ustanowił Mojżesz (w. 12, 23) odpowiadają (1) pozafigurale zasłonie, która zasłania miejsce święte od pozafiguralego dziedzińca; (2) pozafiguralej pierwszej zasłonie, która zasłania widok Świątyni przed tymi, którzy znajdują się na pozafigurale Dzedzińcu ; i (3) pozafiguralej wtórej zasłonie, która zasłania pozafigurale miejsce najświętsze od miejsca świętego. Wiersz 21 wyobraża rozkaz Boski na czas Parousji i Epifanii przeciwko przestępowaniu przez te pozafigurale, granice, czyli przeciwko spekulowaniu się, t.j. spekulowaniu. Łaciński wyraz **speculare**, z którego pochodzi nasze słowo spekulować, znaczy wpatrywać się oczami umysłowymi; a spekulować w znaczeniu religijnym znaczy wpatrywanie się oczami umysłowymi w rzeczy nieznanne i zabronione. Pozafigura tego napomnienia danego ludowi Pańskiemu jest łatwo widoczna w ostrzeżeniach Pana danych ludowi Bożemu w Parousji i Epifanii. Sam Bóg dał to napomnienie Jezusowi, który ogłosił je przez posłannika Parousji i posłannika Epifanii, a drudzy otrzymali od nich te napomnienia i w ten sposób rozgłaszają je.

PYTANIA BERIAŃSKIE

(30) Co teraz gotowi jesteśmy zrozumieć? Jakie dwie rzeczy są wykazane przez pierwszą część odpowiedzi? Dlaczego tak jest? Jakie jest zsumowanie tej myśli? Co znaczy, że Bóg przemawia przez Biblię, swoje usta, do ust Jezusowych? Co to znaczy? Co to znaczy w innych słowach? Kto jest wyłączony z tego przywileju? W jaki sposób studzy Prawdy, którzy nie są członkami gwiazd, otrzymują "nowe rzeczy"? Co znacząby ich usiłowanie rozmawiania "usty do ust" z Bogiem? Dlaczego nie mogą w ten sposób rozmawiać z Bogiem? Dlaczego mogą to czynić tylko ci, którzy są ustami Jezusa? Jaki jest ich w tym przywilej?

(31) Jakie zapatrywanie przeważa i pomiędzy jakimi ludźmi? Jak oni obchodzą się z Biblią? Jak nie obchodzą się z nią? Dlaczego Biblia nie ma być uważana jako podręcznik? Co to jest podręcznik? Jak to ilustruje arytmetyka? Jak nie jest Biblia ułożoną? Czego nie można znaleźć w Biblii? Ale raczej, jak Biblia traktuje swoje przedmioty? Gdy weźmiemy pod uwagę którykolwiek z jej przedmiotów to, co zobaczymy? Jak one znajdują się w Biblii? Jaką jest Biblia dla badacza, który nie otrzymuje pomocy od członków gwiazd? Jaką jest Biblia, w porównaniu do tysięcy zagadek chińskich? Dlaczego jest zrobione to porównanie? W jaki sposób mówimy to o Biblii? Co wynika z tej dyskusji?

(32) Z jakich dwóch źródeł widzimy, iż to jest prawdą? Jaki pierwszy fakt tego dowodzi? Drugi? Trzeci? Czwarty? Piąty? Co powyższe fakty dowodzą? Oprócz faktów, jak inaczej może to samo być udowodnione? Jak jest to udowodnione w 1 liście do Koryntów 13:12? 1 do Koryntów 2:7? Mat. 13:35? Iz. 28:10-13? Jakie są dwie przyczyny, podług w. 9, 10, i 13, że Biblia jest tak ułożona? Jakie świadectwo jest podane w liście do Rzym. 11:9, 10? Ogólnie mówiąc, dlaczego Biblia jest tak ułożona? Dlaczego to wyjdzie na dobro Kościoła? Dlaczego na dobro świata? Co dowodzą te myśli odnośnie stosownych dzieł Bożych? Jakie dwa wnioski możemy wyciągnąć z omówienia tej sprawy?

(33) Dlaczego Biblia nie ma być badana jak podręcznik? Jeśli jest tak używana, jaki z tego będzie wynik? Dlaczego? Mając na uwadze fakt, że badanie Biblii jak podręcznika jest szkodliwe, co nie mamy z tego wnioskować? Jakie dwie myśli biblijne dowodzą, że Biblia ma być badana? Jak dowodzą tego podane cytaty? Podług podanych cytatów, jak ma być

Biblia uważana i badana? W jaki sposób powinno się ją badać? Co to znaczy, że Biblia ma być badana jako księga tekstów? Jakich dwóch sposobów używali Berejczycy do jej badania? Jakie trzy rzeczy są potrzebne do berejskiego badania Biblii,, które podobają się Bogu? Dlaczego ta metoda jest właściwa? Co jest najpierw potrzebne do badania Biblii? Jak dwa sposoby mogą być użyte do wykonania tego? Jak działa drugi sposób? W jakich trzech sposobach? Przez co jest główna styczność utrzymana?

(34) W jakich okresach możemy poznać te trzy sposoby? Jakie były główne punkty styczności podczas tych okresów? Jak mają być używane ich pisma? Czym są ich pisma przepelnione? Czemu mają być ich pisma poddane? Jak mają być badane ich pisma i pisma innych członków gwiazd? Mając co na myśli? Jakim jest takie badanie? Jaki przyniesie owoc? Co mamy z tego wnioskować? Jakie inne przyczyny mogą być podane przeciwko używaniu Biblii za podręcznik? Tylko dla kogo jest bezpośrednie badanie Biblii błogosławieństwem? Dlaczego? Jaki jest skutek z badania Biblii przez drugich, jako podręcznika? Jak powinni oni badać Biblię? Z powodu, że Biblia jest badana, jacy ludzie powstałi w Kościele? Jakie doświadczenia dowodzą tego? Co to wykazuje w czasie obecnych?

(35) Co jest niezbędnym aby badacze Biblii czynili? W jaki sposób? Jaki będzie wynik, jeśli to nie będzie czynione? Jakie sześć zalet stanowią gotowość umysłu? Jak dowodzą tego podane cytaty? Dlaczego jest pokora potrzebna do owocnego badania Biblii? Cichość? Łaknienie? Dobroć? Cześć dla Boga? Co jest potrzebne do otrzymania początkowej Prawdy? Prawdy progresyjnej? I do utrzymania ich? Dlaczego ludzie tracą Prawdę? Gdy te zalety są zatrzymane do czego one dopomogą?

(36) Co czynią niektórzy bracia w Prawdzie i niemal wszyscy protestanci co się tyczy tego poglądu badania Biblii? Na co będą oni nalegali? Co czyni Biblia względem tych przeciwnych sobie poglądów? Dlaczego ona potępia ich pogląd? Co Bóg przewidział względem spekulacji podczas Parousji i Epifanii? Do czego to Go skłoniło? Gdzie jest ta przestroga dana? Jakie były w tym obrazowe i chronologiczne okoliczności? Co to dowodzi, że św. Paweł odwołuje się do tego w liście do Żydów 12:18-29? Jak jest to pokazane w obrazie? Jak

zarysy figury dowodzą, że jest tu mowa o Epifanii? Jak długo będzie trąbić siódma trąba? Co mamy wnioskować co do czasu pozafigur podanych w 2 Moj. 19:21-25? Do czego odpowiadają granice naznaczone przez Mojżesza? Co wyobraża

rozkaz Boży we wierszu 21? Co znaczy wyraz łaciński *speculare*, z którego pochodzi nasze słowo *spekulacja*? Co znaczy religijna *spekulacja*? W czym poznajemy pozafigurálny rozkaz? Jak był ten rozkaz dany?

B Ó G

R O Z D Z I A Ł II (Ciąg dalszy - 2)

PRZYMIOTY ISTOTY BOSKIEJ

Różnica pomiędzy przymiotami istoty a przymiotami charakteru - Osobistość - Cieleśność - Duchowość - Samoistnienie - Wieczność - Samowystarczalność - Nieśmiertelność - Wpływ tych siedmiu przymiotów na ludzi nabożnych - Niewidzialność - Jedność - Wszchemoc - Wszchwidza - Wszchobecność - Zwierzchnictwo - Bezdenność - Ich nauka dla nas.

W pierwszym rozdziale dyskutowaliśmy o egzystencji Boga i wykazaliśmy z siedmiu punktów widzenia, że jest Bóg. Nadmieniliśmy w niektórych dowodach tam przedstawionych, że Bóg jest Istotą osobową, którego głównymi charakterystami serca są przymioty mądrości, mocy, sprawiedliwości i miłości. Nie usiłowaliśmy dać szczegółów o Jego przymiotach, oprócz tych, które były naszym przedmiotem o egzystencji, ponieważ zamierzamy poświęcić później kilka rozdziałów na dyskusję o Jego przymiotach. Zazwyczaj Boskie przymioty są przedstawione z dwóch punktów widzenia - przymioty Jego istoty i przymioty Jego charakteru. Przez przymioty Jego istoty są rozumiane te Jego zalety, które tkwią w Jego naturze, jak osobistość, duchowość, wieczność, nieśmiertelność, itd., podczas gdy przez Jego przymioty charakteru są rozumiane te Jego zalety, które tkwią w Jego usposobieniu, Jego sercu i umyśle, jak sprawiedliwość, miłość, miłosierdzie, wierność, itd. Teraz przedstawiamy w serii rozdziałów kilka uwydatnionych zarysów Jego przymiotów, tj. przymiotów istoty i charakteru. W tym rozdziale będziemy dyskutowali o głównych przymiotach Jego istoty.

Naturalnie, pierwszym przymiotem Boskiej istoty, który uderza umysł przeciętnie myślącego człowieka jest przymiot Boskiej osobistości. Przez osobistość rozumiemy zaletę istoty, przez którą ktoś myśli, czuje i chce; ponieważ osobistość mieści się w umyśle, odczuwalności i woli. Cokolwiek nie ma tych rzeczy, nie ma osobistości, i nie może być osobą. Bóg posiada zaletę osobistości, która tkwi w Nim jako w czującej istocie; i On jest osobą. Ta zaleta Boskiej istoty natychmiast umożliwia nam odrzucić: ateizm, który zupełnie zaprzecza Boskiej egzystencji; agnostycyzm, który wątpi w Boską egzystencję; materializm, który zaprzecza osobistości pierwszej przyczyny; i panteizm, który miesza Boga z naturą. Podczas dyskusji o egzystencji Boga udowodniliśmy przez rozum Jego osobistość. To było wykazane z argumentów wyciągniętych z porządku, celu, intelektualnej, moralnej i religijnej budowy człowieka, z naszego doświadczenia i z zarzutów ateizmu. Boska inteligencja, dobroczynność, sprawiedliwość i wykonawczość są objawione w takich dowodach o Jego egzystencji, które przeto dowodzą o Jego osobistości.

Pismo Święte obfituje w dowody o Boskiej osobistości, ponieważ ono przypisuje Mu umysłowość, uczucie i wolę - główne elementy osobistości, że On ma znajomość jest to udowodnione przez podobne ustępy: Joz. 22:22, "PAN, Bóg nad bogi.. On to wie"; Iz. 44:8, "Izali jest Bóg oprócz Mnie, niemasz zaiste innego Boga; Ja o żadnym nie wiem"; Ijoba. 36:4, "On jest doskonały w umiejętności; "Psalm 44:22, "On wie skrytości serca", Mat. 6:8, "Ojciec wasz wie, czego potrzebujecie, pierwej niżbyście wy Go prosili"; Łuk. 16:15, "Bóg zna serca wasze"; Dziej. Apost.

15:18, "Znajomec są Bogu od wieku wszystkie sprawy Jego"; Rzym 8:29, "Które On przejrzał"; 2 Tym. 2:19, "Zna Pan, którzy są Jego"; 1 Jana 3:20, "Bóg... wie wszystko". To że Bóg posiada czułość jest udowodnione przez następujące ustępy: Psalm 103:13, "Ma litość Pan nad tymi, którzy się Go boją"; Jana 16:27, "Sam Ojciec miłuje was"; 2 Moj. 34:6, "Pan Bóg miłosierny i litościwy nie rychły do gniewu, a obfity w miłosierdziu"; Żyd. 11:5, "Podobał się Bogu"; Psalm 30:5, "Wysłuchajcie pamiętkę [dzięki czynicie pamiętkę - Bib. ang.] świętobliwości Jego"; 2 Moj. 20:5, "Ja... Bóg zawisny"; Psalm 7:10, "Który doświadczasz serc i wnętrzości, o Boże sprawiedliwy"; 1 Piotra 3:20, "Oczekiwała Boża cierpliwość za dni Noego"; Jana 3:16, "Bóg tak umiłował świat, że Syna Swego jednorodzonego dał"; Psalm 25:6, "Wspomnij na litości twoje, Panie! i na miłosierdzie twoje", że Bóg wykonywuje wolę jest to widocznym z podobnych ustępów: Mat. 6:10, "Bądź wola Twoja na ziemi"; Łuk. 7:21, "Ale, który czyni wolę Ojca mego"; Łuk. 22:42, "Nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie"; Dziej. Ap. 21:14, "Niech się stanie wola Pańska"; Gal. 1:4, "Według woli Boga"; Efez. 1:11 "Wszystko według rady woli Swojej"; 1 Tes. 4:3, "Ta jest wola Boża... poświęcenie wasze"; 1 Kor. 12:11, "Udziałając z osobna każdemu, jako chce"; Żyd. 6:17, "Chcę dostatecznie okazać dziedzicom obietnicy nieodmienność rady Swojej"; 2 Piotra 3:9, "Pan... niechając aby którzy zginęli."

Oprócz tych i licznych innych ustępów Pisma Św., które przypisują Bogu główne elementy osobistości - umysłowość, odczuwalność i wolę - jest wiele innych, które opisują Go w słowach Jego osobistości. Przytoczymy kilka z tych: "Nie masz, jako Pan Bóg nasz" (2 Moj. 8:10); "Któż podobien Tobie między bogami Panie? Któż jako Ty wielmożny w świętobliwości, straszliwy w chwale, czyniący cuda?" (2 Moj. 15:11); "Nie będziesz miał bogów innych przede Mną", (2 Moj. 20:3; 5 Moj. 5:7); "Nie będziesz się kłaniał bogu innemu (5 Moj. 4:35); "Słuchajże Izraelu: Pan Bóg nasz Pan jeden jest" (5 Moj. 6:4); "Pan Bóg wasz jest Bogiem i Panem panów" (5 Moj. 10:17); "Nie masz ci świętego jako Pan" (1 Sam. 2:2); Zgotujcie serca wasze Panu, i służcie Jemu" (1 Sam. 7:3); "Jego się bójcie, i Jemu się kłaniajcie i Jemu ofiarujcie" (2 Król. 17:36); "Tyś stworzył niebo i ziemię" (2 Król 19:15); "Komuż Mię tedy przyrównacie abym mu był podobnym? mówi święty" (Izajasz 40:25); "Jam jest Pierwszy i Ostatni; a oprócz Mnie nie masz Boga" (Iz. 44:6; 41:4); "Boć nie masz żadnego innego Boga oprócz Mnie. Nie masz Boga sprawiedliwego i zbawiciela" (Iz. 45:21); "Pan jest Bóg prawy, jest Bóg żywy, i Król wieczny" (Jer.10:10); "Otom ja Pan Bóg wszelkiego ciała, izalysz przede mną może być skryta która rzecz?" (Jer. 32:27); "Jeden jest Ojciec wasz, który jest w niebiesiach" (Mat. 23:9); "Toć jest żywot wieczny, aby Cię poznali samego prawdziwego Boga" (Jana 17:3); "Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nade wszystko, i po wszystkich i we wszystkich was" (Efez. 4:6); "Który będąc jasnością chwały i wyrażeniem istności Jego... usiadł na prawicy majestatu na wysokościach" - Żyd. 1:3.

(Ciąg dalszy nastąpi).